

Dosarul nr. 3r-238/22
2-22074149-01-3r-26072022

Prima instanță: Curtea de Apel Chișinău (jud. Gh. Mîra, A. Bostan, G. Dașchevici)

DECIZIE

21 septembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Nicolae Craiu

examinând recursul depus de Marcel Smochin
în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată a lui
Marcel Smochin împotriva Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior
al Magistraturii cu privire la contestarea actului administrativ
împotriva încheierii din 9 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a
fost declarată inadmisibilă acțiunea

constată:

La 26 mai 2022, Marcel Smochin a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii
cu privire la contestarea actului administrativ.

Întemeindu-și pretențiile în baza art. 39 și 40 din Legea nr. 178 din 25 iulie
2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, a solicitat admiterea
acțiunii, admiterea contestației împotriva hotărârii Completului de examinare a
contestațiilor nr. 2 de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, cu trimiterea
acesteia spre examinare în fond către Plenul Colegiului disciplinar al Consiliului
Superior al Magistraturii potrivit art. 39 din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu
privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, constatarea încălcării dreptului
său la un proces echitabil și la un recurs efectiv garantat de art. 6, 13 din
Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților
Fundamentale.

Prin încheierea din 9 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost declarată
inadmisibilă acțiunea.

La 20 iulie 2022, Marcel Smochin a depus recurs împotriva încheierii din
9 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, anularea
integrală a încheierii recurate, cu adoptarea unei noi decizii de admitere a
contestației și trimiterea cauzei spre examinare în fond către Plenul Colegiului

disciplinar al Consiliului Superior al Magistraturii potrivit art. 39 din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

În motivarea recursului a invocat că Regulamentul cu privire la activitatea Colegiului disciplinar, aprobat prin Hotărârea CSM nr. 505 din 13 noiembrie 2018, în special pct. 85 și 86.1 ale acestuia nu pot să deroge sau să restricționeze într-un mod sau altul drepturile procesuale recunoscut de către legiuitor în cuprinsul Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Totodată, a punctat că prin regulamentul care reglementează activitatea Colegiului disciplinar nu pot fi restrânse drepturile procedurale ale persoanelor care au fost prejudiciate prin abaterea comisă de către un judecător.

Or, normele juridice cuprinse în regulamentul nu pot avea forță juridică superioară legii și nu pot deroga de la aceasta, astfel încât, dacă legiuitorul a recunoscut dreptul persoanei de a contesta hotărârile Colegiului disciplinar, fără a preciza natura soluției adoptate, Consiliul Superior al Magistraturii nu poate interpreta legea și modifica regulamentul în sensul în care pot fi contestate doar anumite categorii de hotărâri ale Colegiului disciplinar.

În opinia recurentului, gradele de jurisdicție sunt stabilite de către legiuitor în temeiul legii și nu de către Consiliul Superior al Magistraturii în temeiul Regulamentului cu privire la activitatea Colegiului disciplinar, care este un act administrativ cu caracter normativ ce vizează activitatea internă a CSM și este subordonat în mod obligatoriu legii, în speță – Legii nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Astfel, a notat că soluția adoptată prin hotărârea Plenului Colegiului disciplinar de a restitui fără examinare contestația depusă de către dânsul, în temeiul pct. 85 și 86 din Regulamentul cu privire la activitatea Colegiului disciplinar, nu limitează gradul de jurisdicție al contestatorului la două, atât timp cât legea îi permite să conteste aceste hotărâri în ordinea art. 39 din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

A conchis că în această materie, izvorul de drept în ceea ce privește recunoașterea și exercitarea drepturilor procedurale de a contesta hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii îl reprezintă legea și nicidecum deciziile administrativ-judiciare ale CSM sau actele administrative cu caracter normativ ale CSM.

Conform art. 242 Cod administrativ, recursul împotriva încheierii judecătorești se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătorești, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătorești împreună cu dosarul judiciar instanței competente să soluționeze recursul.

Din materialele cauzei rezultă că copia încheierii recurate a fost recepționată de Marcel Smochin la 6 iulie 2022, potrivit avizului poștal de recepție (f. d. 13).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 20 iulie 2022, în termenul legal.

În conformitate cu art. 243 alin. (2) Cod administrativ, instanța competentă soluționează recursul împotriva încheierilor judecătorești fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, instanța competentă poate cita participanții la proces.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră inoportună invitarea părților la proces pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs, întrucât argumentele expuse în cererea de recurs au fost formulate cu suficientă precizie pentru a permite instanței examinarea acesteia.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Marcel Smochin este neîntemeiat și pasibil de a fi respins, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă o decizie prin care respinge recursul.

După cum se constată în speță, la data de 16 iunie 2021, în adresa Consiliului Superior al Magistraturii a parvenit sesizarea depusă de către Marcel Smochin, prin care a contestat faptele judecătorilor Maria Guzun, Ala Malîi și Ina Dutca de la Curtea de Apel Chișinău, solicitând tragerea la răspundere a judecătorilor menționați.

Se mai reține și faptul că prin decizia motivată nr. 550s-849p/m din 13 iulie 2021 a Inspecției judiciare, a fost respinsă ca neîntemeiată sesizarea declarată de Marcel Smochin privind tragerea la răspundere disciplinară a judecătorilor Maria Guzun, Ala Malîi și Ina Dutca de la Curtea de Apel Chișinău.

Nefiind de acord cu decizia adoptată de Inspecția judiciară, Marcel Smochin a contestat-o la Completul de examinare a contestațiilor.

Ca urmare, prin hotărârea nr. 148/9 din 19 octombrie 2021 a Completului de examinare a contestațiilor, a fost respinsă ca neîntemeiată contestația depusă de către Marcel Smochin, hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei Inspecției judiciare de respingere a sesizării fiind definitivă.

Ulterior, la 22 decembrie 2021, Marcel Smochin a înaintat contestație împotriva hotărârii nr. 148/9 din 19 octombrie 2021 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar, emisă în privința judecătorilor Maria Guzun, Ala Malîi și Ina Dutca de la Curtea de Apel Chișinău, exprimându-și dezacordul cu soluția adoptată și insistând asupra tragerii la răspundere disciplinară a judecătorilor pe motivele invocate în sesizare.

Este cert și faptul că prin decizia nr. 4/1 din 21 ianuarie 2022 a Plenului Colegiului disciplinar, a fost restituită fără examinare contestația depusă de Marcel Smochin împotriva hotărârii nr. 148/9 din 19 octombrie 2021 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar, emise în privința acțiunilor judecătorilor Maria Guzun, Ala Malîi și Ina Dutca de la Curtea de Apel Chișinău, decizia nefiind susceptibilă căilor de atac (f. d. 3-5).

Din materialele dosarului mai rezultă că la 26 mai 2022, Marcel Smochin a depus, la Curtea de Apel Chișinău, cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului Superior al Magistraturii cu privire la contestarea actului administrativ (f. d. 1-2).

Tot actele cauzei atestă că prin încheierea din 9 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost declarată inadmisibilă acțiunea în contencios administrativ înaintată de Marcel Smochin împotriva Plenului Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii cu privire la contestarea deciziei nr. 4/1 din 21 ianuarie 2022 (f. d. 7-11).

Verificând legalitatea și temeinicia încheierii menționate în raport cu criticile formulate în recurs și materialele cauzei coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile raportului juridic litigios, completul pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că încheierea instanței de fond este întemeiată și urmează a fi menținută, având în vedere următoarele.

Potrivit art. 20 Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 189 alin. (1) Cod administrativ prevede expres că orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

În conformitate cu art. 5 Cod administrativ, activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale și normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum și a operațiunilor administrative realizate de autoritățile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii și se aplică nemijlocit legea.

Conform art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Iar în concordanță cu art. 207 alin. (2) lit. e) Cod administrativ, acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17.

În contextul normelor de drept citate, se va reține că, în speță, Marcel Smochin a contestat decizia Plenului Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 4/1 din 21 ianuarie 2022, în calitate de parte a raportului administrativ, menționând că decizia dată a fost adoptată ca urmare a examinării contestației depuse de el împotriva hotărârii nr. 148/9 din 19 octombrie 2021 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului

disciplinar, emise în privința acțiunilor judecătorilor Maria Guzun, Ala Malii și Ina Dutca de la Curtea de Apel Chișinău.

Completul pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că, în condițiile în care însuși Marcel Smochin este subiectul care a depus contestația împotriva hotărârii nr. 148/9 din 19 octombrie 2021 a Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar, emisă de asemenea la plângerea lui, este indubitabil faptul că acesta poate invoca un interes legitim pe marginea activității administrative realizate și a actului administrativ emis, fapt ce presupune în mod automat că dânsul poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră că prima instanță just a reținut art. 27 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, potrivit căruia completele de examinare a contestațiilor ale colegiului disciplinar verifică contestațiile împotriva deciziilor inspecției judiciare de respingere a sesizărilor.

Așadar, în accepțiunea art. 28 alin. (1) și (3) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, completele de contestație examinează contestațiile împotriva deciziilor inspecției judiciare de respingere a sesizării. Procedura în fața completelor de contestație este scrisă. Completele de contestație decid: a) admiterea contestației și restituirea cauzei inspecției judiciare pentru verificări suplimentare; b) respingerea contestației ca neîntemeiată.

În temeiul art. 29 alin.(3) al Legii menționate, hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este definitivă.

La caz, incidență directă asupra circumstanțelor de fapt ale cauzei au prevederile pct. 85, 86.1 ale Regulamentului cu privire la activitatea Colegiului disciplinar, aprobat prin hotărârea nr. 505/24 din 13 noiembrie 2018 a Consiliului Superior al Magistraturii, care stabilesc că hotărârea privind respingerea contestației împotriva deciziei inspecției judiciare de respingere a sesizării este fără drept de atac. Contestația împotriva hotărârii completului de examinare a contestațiilor, prin care a fost respinsă contestația împotriva deciziei Inspecției judiciare de respingere a sesizării se va restitui fără examinare printr-o decizie motivată a Colegiului disciplinar.

Respectiv, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că, în sensul art. 7¹ din Legea nr. 947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii și art. 8 din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Inspecția judiciară și Colegiul disciplinar, în calitate de organe specializate ale Consiliului Superior al Magistraturii, activează independent și exercită atribuții quasi-judiciare. Întrucât examinarea sesizărilor se poate finaliza

cu aplicarea unei sancțiuni disciplinare în privința unui magistrat independent și inamovibil, în activitatea de îndeplinire a justiției a căruia sunt interzise orice fel de imixțiuni, atât Inspekția judiciară cât și Colegiul disciplinar activează ca un „tribunal”.

În conformitate cu prevederile art. 27 alin. (2) și 29 alin. (1) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, completele de contestație sunt formate din trei membri ai colegiului disciplinar numiți prin hotărârea colegiului disciplinar.

La fel, în completul de contestație sunt incluși, în mod obligatoriu, doi judecători și un reprezentant al societății civile, iar hotărârea privind respingerea sesizării se adoptă cu votul unanim al membrilor completului de contestație.

Pe această cale, instanța de recurs evidențiază că prin lege organică, și anume articolele 27-29 din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, este reglementată detaliat procedura de examinare a contestațiilor împotriva deciziilor Inspekției judiciare.

De altfel, o persoană interesată căreia Inspekția judiciară i-a respins o sesizare, poate utiliza o „cale de atac prevăzută de lege”, depunând o contestație la Completul de examinare a contestațiilor al Colegiului disciplinar. Aceste două etape procedurale, prevăzute de legea organică, reprezintă activități quasi-judiciare, întrucât conțin atât șanse, cât și garanții în materia apărării dreptului pretins încălcat, dar și rigori de formă, conținut și termene de procedură.

La acest capitol, de menționat este că și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin jurisprudența sa, interpretând articolul 6§1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, a stabilit că „dreptul la un tribunal” (accesul liber la justiție) nu este unul absolut, poate fi limitat, reglementarea sa fiind adesea variabilă în timp și în spațiu, în funcție de nevoile și resursele comunității și ale indivizilor (cauzele Golder contra Regatului Unit al Marii Britanii din 21 februarie 1975, §38, Ashingdane contra Regatului Unit din 28 mai 1985, §57). Condiția impusă constant de jurisprudența Curții în aplicarea articolului 6§1 din Convenție cere ca limitările operate de către statele contractante să nu restrângă nejustificat accesul individului la un „tribunal” în măsura în care dreptul în discuție să fie afectat în chiar substanța sa.

Astfel, instanța de recurs consideră că prima instanță temeinic a reținut că reclamantul Marcel Smochin a avut acces la un „tribunal”, iar legea organică i-a oferit două niveluri de jurisdicție, astfel încât dreptul acestuia nu este afectat în substanța sa.

Mai mult, această concluzie este fortificată și prin jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că pentru ca un reclamant să se poată declara victimă, acesta trebuie să prezinte dovezi plauzibile și convingătoare ale probabilității survenirii unei încălcări, la care ar fi supus personal, fiind insuficiente niște simple bănuieli sau conjuncturi (cauza Senator Lines GmbH împotriva a cincisprezece state membre ale Uniunii Europene, cererea nr. 45572/00).

În acest context, prima instanță a menționat în mod întemeiat că, la depunerea contestației împotriva hotărârii nr. 148/9 din 19 octombrie 2021 a

Completului de examinare a contestațiilor nr. 2 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, reclamantul Marcel Smochin greșit s-a bazat pe prevederile art. 39 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, or, din dispozițiile acestei norme rezultă cert că pot fi contestate la Consiliul Superior al Magistraturii hotărârile Colegiului disciplinar emise în modul stabilit de art. 36 alin. (1) al legii nominalizate, potrivit căruia Colegiul disciplinar poate hotărî:

a) constatarea abaterii disciplinare și aplicarea uneia dintre sancțiunile disciplinare prevăzute la art. 6;

b) constatarea abaterii disciplinare și sistarea procedurii disciplinare, în cazul în care au expirat termenele de tragere la răspundere disciplinară;

c) încetarea procedurii disciplinare, în cazul în care nu a fost comisă o abatere disciplinară;

d) încetarea procedurii disciplinare în cazul revocării sesizării depuse, când părțile nu insistă la examinarea sesizării pe fond, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 19 alin. (4).

Prin urmare, prima instanță justificat a consemnat că prin decizia nr. 4/1 din 21 ianuarie 2022 a Colegiului disciplinar, contestația depusă de Marcel Smochin a fost restituită, astfel încât aceasta nu se încadrează în categoria deciziilor stabilite de art. 36 al Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr.178 din 25 iulie 2014, pasibile de contestare în fața Consiliului Superior al Magistraturii în ordinea art. 39 alin. (1) din același act normativ.

Astfel fiind, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că nu poate fi reținut argumentul recurentului Marcel Smochin invocat în cererea de recurs, în sensul că dânsului i-a fost îngădit accesul la justiție.

Or, în această situație cadrul normativ pertinent instituie o dublă jurisdicție la examinarea sesizării, iar legiuitorul a optat doar pentru posibilitatea contestării hotărârilor colegiului disciplinar privind rezultatul examinării cauzei disciplinare adoptate în condițiile art. 36 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, dar nu și a hotărârilor colegiului disciplinar privind restituirea contestației.

În aceeași ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție observă că criticile recurentului vizează, în esență, dezacordul acestuia față de procedura normativă stabilită de contestare a actelor administrative emise de către organele specializate din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, însă nu relevă în mod substanțial afectarea dreptului fundamental de acces la instanță.

Distinct de aceste constatări, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că prima instanță temeinic și legal a ajuns la concluzia inadmisibilității acțiunii în contencios administrativ depusă de Marcel Smochin împotriva Colegiului disciplinar de pe

lângă Consiliul Superior al Magistraturii cu privire la contestarea actului administrativ.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că prima instanță corect a punctat că admisibilitatea/inadmisibilitatea unei acțiuni nu se limitează doar la temeiurile menționate îndeosebi la art. 207 alin. (2) din Codul administrativ, ci presupune exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri certe și concludente.

Sintetizând cele reliefate supra și având în vedere faptul că încheierea instanței de fond este întemeiată și legală, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține încheierea contestată.

În conformitate cu art. 243 alin. (1) lit. b), alin. (2) Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul depus de Marcel Smochin.

Se menține încheierea din 9 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată a lui Marcel Smochin împotriva Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu